

[Kaj Hansen]

Jeg synes, der er en uklarhed heri, for der står ikke helt klart, om det forhandlingsresultat, der forelægges folketinget, er et forhandlingsresultat, som ikke er bindende. Derfor vil jeg gerne stille et yderligere spørgsmål til ministeren, og hvis jeg får et klart svar på det, så er det muligt, vi vil trække vores dagsorden, for så kan det være, den til den tid viser sig overflødig. Jeg vil spørge meget præcist: Den aftale, som regeringen vil indgå med DUC, vil den blive forelagt folketinget, inden den er bindende, hvad angår priser, hvad angår leveringer, hvad angår aftaler omkring rørledning, og hvad angår den fortsatte udforskning?

Såfremt vi får et klart svar på det og ministeren vil bekræfte, at det er sådanne aftaler, der vil blive forelagt folketinget, inden man slutter aftale med DUC, så skal vi gerne trække vores dagsordensforslag tilbage.

Honoré (KrF):

Som jeg tidligere sagde, opfatter jeg denne forespørgselsdebat som en informationsdebat, der ikke skal foregribe nogen beslutning. Derfor kan kristeligt folkeparti ikke stemme for nogen af de forelagte dagsordener. Dertil kommer, at vi heller ikke er enige i deres indhold.

Hvad hr. Arentofts forslag angår, indeholder det oven i købet den misforståelse, at ledningsanlæg skal betales af skatteyderne. Fremskridtspartiet er medforespørger i forbindelse med denne forespørgsel. Fremskridtspartiet har efter min mening misbrugt denne forespørgsel gennem sit dagsordensforslag, der skal bruges – eller misbruges – til blot at markere fremskridtspartiets egen stilling og bruges til at angribe andre partier for deres eventuelle afvisning deraf. Repræsentanter for de partier, der har rejst forespørgslen, har frarådet fremskridtspartiet at fremsætte noget dagsordensforslag, og jeg må sige, at fremskridtspartiets fremgangsmåde i denne sag, fremsættelsen af dette dagsordensforslag, i hvert fald gør mig mere betænkelig ved fremtidig at deltage sammen med fremskridtspartiet i en forespørgsel.

Wilhelm (VS):

»Med hensyn til at bytte *vor egen gas* med olie« kom handelsministeren til at sige. Når man nu kender det koleriske temperament

derovre på Kongens Nytorv, som adskillige gange i foråret 1976 medførte, at budstikkerne løb frem og tilbage mellem Kongens Nytorv og Slotsholmen – der var den samme dato på 3 på hinanden følgende breve – så synes jeg nok, man må foregribe det ved at sige, at det var selvfølgelig en fortalelse. Der er ikke noget, der hedder »*vor egen gas*« mere. Det er klart og definitivt foræret væk til A. P. Møller, og handelsministeren må selvfølgelig undskylde denne udtalelse.

Hvad angår pålideligheden i sådanne bytteaftaler, synes jeg, det er belysende, at man mig bekendt for ganske nylig har omformuleret kravet om oplagring af oliereserver her i landet, 3 måneders kravet. Hvis jeg er rigtigt orienteret, så afgik der et brev fra energistyrelsen den 10. november 1977 om, at man ikke længere kunne tillade, at op til 10 pct. af de pålagte energioplageringsressourcer kunne oplagres i et andet EF-land; fra 1. januar 1979 skulle op mod 100 pct. være oplagret her i landet. Det tyder i hvert tilfælde ikke på nogen fuldstændig tillid til, at man i en energikrisituation kan forlade sig på den fordelingsaftale, der skulle være gældende for olien. Dette kun til illustration, for jeg synes, handelsministeren på dette punkt rigtigt har understreget, at man ikke kan nære en sådan tillid. Disse nye depecher fra energistyrelsen er blot en konkret understregning af, at sådan forholder det sig.

Jeg har en enkelt bemærkning til handelsministerens betragtninger over valutavirkningerne, som jeg nok tror kan forvirre en og anden, der ikke kender alle spørgsmål/svarudvekslingerne mellem det energipolitiske udvalg og handelsministeriet. Handelsministeren sagde, at nu måtte vi jo ikke undervurdere valutavirkningerne, og det var da åbenbart, at der er valutafordele ved at kunne bruge egne ressourcer. Men sagen er jo ganske enkelt, at det, der hives op af den danske undergrund derude i Nordsøen, det er ikke egne ressourcer, det er en multinational gruppes ressourcer. Jeg mener, at handelsministeren skylder salen her, hvor ikke alle kender de nævnte udvekslinger af spørgsmål og svar, at gentage, hvad han har måttet bekræfte over for energipolitisk udvalg, at for så vidt angår olien, er der nul valutaforskel på, nul betalingsbalanceforskel på, om den ilandføres i Danmark eller ilandføres et hvilket som helst andet sted i hele verden. For